

4. Armbruster B. Handbuch der Lehrplätze: zu Unterrichtsmedien für Lehrer in Schule und Weiterbildung / B. Armbruster, O. Hertkorn. – Klinkhardt, 1979. – 128 S. [in German].

5. Aufbaustudiengänge an Hochschulen in Deutschland. – Bonn, 1997. – 6 Aufl. – 206 S. [in German].

6. Ausbilden und Fortbilden: Krisen und Perspektiven der Lehrerbildung (Hrsg.). – Klinkhardt, 1991. – 167 S. [in German].

7. Bastian J. Freie Arbeit und Projektunterricht / J. Bastian. – Pädagogik. – 1993. – Heft 10. – S. 5–9. [in German].

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

КРИВОРОТЬКО-ТАЙФУР Камілія

Сергіївна – аспірант кафедри педагогіки та менеджменту Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси: дослідження історико-педагогічних процесів Німеччини.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

КРИВОРОТЬКО-ТАЙФУР Kamilliya

Serhiyivna – PhD Student Pedagogy and Management Education the Centralukrainian State Pedagogical Volodymyr Vynnychenko University.

Circle of scientific interests: study of historical and pedagogical processes in Germany.

Стаття надійшла до редакції 16.11.2019 р.

УДК: 378.1

DOI:10.36550/2415-7988-2019-1-185-210-215

ОСАДЧУК Наталія Петрівна –

аспірант кафедри педагогіки

Житомирського державного університету імені Івана Франка

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7584-0587>

e-mail: natosadchuk@ukr.net

ТЕХНОЛОГІЯ АКМЕОЛОГІЧНОГО СУПРОВОДУ КУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ РАДІОТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Постановка та обґрунтування актуальності дослідження. Актуальність дослідження культурологічної підготовки майбутніх офіцерів визначається тим, що сьогодні якісна підготовка випускників вищих навчальних закладів (зокрема майбутніх офіцерів ЗСУ) визначається не тільки рівнем професійної підготовки, але й їх культурологічною спрямованістю, що охоплює соціальну активність, здатність до набуття власного соціокультурного досвіду, готовність до спілкування у полікультурному соціумі. Нові вимоги до військового спеціаліста пояснюються тим, що історичний процес військового будівництва в Україні лише розпочався.

Культурологічна підготовка майбутніх офіцерів-радіотехніків буде ефективнішою за умови реалізації у навчально-виховному процесі закладів вищої військової освіти акмеологічної технології, що передбачає створення умов для освоєння курсантами прогресивних, сучасних методик і технологій навчання і виховання, самовиховання і саморозвитку; буде стимулювати творчий потенціал; дозволить виявити і плідно використовувати особистісні ресурси для досягнення успіху в особистісно-професійній діяльності за допомогою формування

високого рівня культурологічної компетентності, акмеологічної спрямованості та позитивної Я-концепції особистості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Культурологічній підготовці майбутніх фахівців присвячені роботи вітчизняних педагогів С. Дичковського, Л. Настенко, О. Зеленської, Н. Овчаренко, формуванню культурологічної компетентності в умовах вищого навчального закладу – Л. Маслак, О. Федорцевої, І. Зайцевої, А. Галенко, А. Москаленка, О. Костенко, формуванню особистісно-професійної культури майбутніх фахівців – О. Ісаєвої, О. Музальова.

Аналіз доробку наукових праць з проблеми визначення акмеологічних засад тих чи інших процесів свідчать про те, що до різних аспектів окресленої проблеми зверталися відомі російські вчені Н. Кузьміна, А. Деркач, О. Бодальов, О. Анісімов, В. Зазикін, А. Реан, а також вітчизняні науковці С. Пальчевський, В. Вакуленко, В. Гладкова, Г. Данилова, Г. Кримська, В. Панчук, А. Москаленко, Т. Дерка, А. Зарицька, Н. Гребінь-Крушельницька, Н. Мазур та ін. Водночас варто зазначити, що бракує праць з питань культурологічного розвитку майбутніх

офіцерів, їх фундаментальної культурологічної підготовки на засадах акмеологічного підходу.

Питаннями технологічного підходу до навчання, класифікації та використання в навчальному процесі технологій займалися О. Антонова, А. Алексюк, А. Андрощук, В. Бедерханова, Л. Базилевська, В. Галузинський, О. Дубасенюк, М. Євтух, А. Нісімчук, І. Осадченко, О. Падалка, О. Пехота, Є. Полат, О. Пометун, Ю. Сенько, В. Сластьонін, та ін.

Мета статті полягає у визначенні етапів технології акмеологічного супроводу культурологічної підготовки майбутніх офіцерів-радіотехніків.

Виклад основного матеріалу дослідження. Впровадження в практику навчальної діяльності закладів вищої військової освіти технологій, які базуються на суб'єкт-суб'єктній взаємодії викладача і курсанта спрямовані на розвиток у курсанта внутрішньої потреби у особистісно-професійному зростанні, вважаються найпродуктивнішими в організації особистісно зорієнтованого зростання і покликані забезпечити таку операційну систему впливів, яка робить навчальний процес достатньо керованим і прогнозованим, при цьому всебічно враховуються індивідуальні можливості, особливості, прагнення та інтереси кожного окремого курсанта.

Слово «технологія» походить від грецьких «*tehnē*» – майстерність, мистецтво та «*logos*» – поняття, навчання, наука.

Так, наприклад, В. Сластьонін розглядає технологію навчання як послідовне розписування завдань і способів їх розв'язання на кількох рівнях: концептуальному (на рівні теорії), власне технологічному (на рівні принципів організації навчального процесу), процедурному (на рівні конкретних операцій) і технічному (на рівні використання засобів навчання, включаючи ТЗН) [9, с. 121]. Таке розуміння технологічного процесу дозволяє визначити його багатогранність і різнорівневість розгортання.

С. Подмазін однією із важливих характеристик сучасної технології навчання вважає спроможність залучення студентів до активної роботи на всіх етапах навчальної діяльності: мотивації, цілеполагання, проектування, організації виконання плану діяльності, контрольно-оцінному, створення ситуації досягнення мети і переживання ситуації успіху [8, с. 166–167].

У сучасній науці широкого розповсюдження дістало поняття

«педагогічна технологія», що має понад 300 формулювань та є предметом вивчення багатьох наукових напрямів сучасної педагогіки.

Характерними ознаками педагогічної технології є процеси програмування, проектування, конструювання, прогнозування, моделювання, спрямовані на впорядкування педагогічного середовища [4, с. 34].

Педагогічна технологія має на меті підвищення ефективності процесу навчання за рахунок: проектування цілей навчання відповідно до розробленої моделі підготовки майбутнього фахівця; планування процесу навчання, програмування діяльності викладача і студента (курсанта), забезпечення максимальної організованості і, як наслідок, – досягнення необхідного результату; перенесення акценту в навчанні з викладання на спрямоване засвоєння знань, тобто визначення структури і змісту навчально-пізнавальної діяльності того, хто навчається; структуризації змісту навчання, яка зумовлює його гнучкість, тобто можливість оновлення відповідно до замовлення суспільства та вимог практики; відтворення процесу навчання і його результатів на основі блокової побудови навчальних курсів. Отож, головною функцією педагогічної технології є прогностична, а одним з видів діяльності – проєктивний [1, с. 9].

На думку А. Антонової та І. Богданової поняття «технологія навчання» є вужчим. Воно відображає конкретний шлях оволодіння навчальним матеріалом у межах визначеного предмету, курсу, теми, тобто, технологія навчання співвідноситься з частковими методиками викладання окремих навчальних предметів, курсів. Її мета – максимально оптимізувати організацію навчального процесу [1, с. 10; 3, с. 8]. Сутність сучасного розуміння технології навчання полягає у визначенні найбільш раціональних способів досягнення поставлених навчальних цілей.

Сукупність психолого-педагогічних умов впровадження акмеологічного підходу у процес культурологічної підготовки майбутніх офіцерів визначається сутністю самого акмеологічного підходу (його основними положеннями, базовими принципами), змістом акмеологічної спрямованості особистості курсанта як цілі реалізації акмеологічного підходу та специфікою середовища, організаційних умов, у яких здійснюється реалізація акмеологічного підходу. Всі ці особливості знаходять відображення в акмеорієнтованих технологіях.

Акмеологічні технології визначаються як сукупність психолого-акмеопедагогічних установок, що визначають спеціальний набір і компонування форми, методів, способів, прийомів, дидактичних умов, зміст навчання на основі загальної методології цілевизначення, орієнтованого на задоволення сучасної політики держави в області вищої професійної освіти [5, с. 30].

На думку В. Петрухіна, основне завдання акмеологічних технологій – сформувати й закріпити у самосвідомості курсанта необхідність у саморозвиткові й самореалізації та самовдосконаленні, що є можливим за допомогою різноманітних прийомів та технік самоактуалізації особистісного й професійного «Я» [7, с. 29].

Аналіз науково-педагогічної літератури з проблеми не виявив усталеної, однозначної структури її компонентів. Тому, зважаючи на специфіку предмету дослідження, до елементів акмеологічної технології культурологічної підготовки майбутнього офіцера-радіотехніка ми віднесли: мету, етапи реалізації технології, що виступають у ролі завдань, зовнішні ресурси (педагогічні та організаційні умови), механізми реалізації акмеологічної технології, взаємодію суб'єктів навчального процесу, результат.

Виходячи із такого розуміння, акмеологічну технологію розглядаємо як своєрідну програму, що передбачає: систему завдань по досягненню майбутніми офіцерами радіотехнічних спеціальностей високого рівня культурологічної компетентності; сукупність методів і методик, спеціальних технічних прийомів та засобів для досягнення висунутих цілей; чіткий алгоритм ефективного розв'язання завдання щодо процесу оптимальної самореалізації курсанта-радіотехніка у особистісно-професійній діяльності.

Для процесу формування культурологічної компетентності курсантів одну із центральних позицій посідають розробка та дослідження акмеологічних завдань зазначеного процесу. На основі напрацювань С. Архипової [2, с. 50–59] та Г. Хозяїнова [10, с. 16] до них відносимо:

- акмеологічний аналіз, що передбачає визначення акмеологічних чинників, що сприяють прогресивному особистісно-професійному розвитку курсантів;

- прогноз можливостей і перспектив максимального розвитку культурологічної компетентності;

- діагностика рівня культурологічної підготовки, психо-фізіологічних особливостей та творчого потенціалу курсантів, розробка акмеологічних описів;

- складання програм і планів індивідуального особистісно-професійного розвитку майбутніх офіцерів-радіотехніків;

- вибір найбільш оптимальних методів і акмеологічних технологій для забезпечення формування високого рівня культурологічної компетентності;

- вироблення та реалізація чіткої стратегії у галузі вдосконалення культурологічної компетентності та її моніторинг і корективи.

Визначено, що ефективність культурологічної підготовки майбутніх офіцерів-радіотехніків зростатиме в умовах акмеологічного супроводу на основі науково обґрунтованої особистісно орієнтованої технології, яка забезпечує позитивну динаміку підвищення культурологічної компетентності курсанта, набуття ним досвіду практичної діяльності з формування відповідних цінностей.

Дана технологія включає організаційно-педагогічні умови та описує програму поетапного акмеологічного супроводу культурологічної підготовки курсантів, що складається з чотирьох етапів: *діагностичного, проектувального, організаційно-навчального та контрольньо-рефлексивного.*

Діагностичний етап має мету визначити рівень культурологічної підготовки курсантів та передбачає проведення конкретних методик, що діагностують структурно-функціональні компоненти культурологічної підготовки курсантів та їх творчий потенціал: визначення рівня успішності з фахових предметів, дисциплін культурологічного змісту, рівня фонових знань, виявлення ціннісного ставлення курсантів до майбутньої професійної діяльності, діагностика мотивації до успіху та боязні невдач (А. Реана), вивчення рольового статусу М. Куна та Т. Макпартленда, дослідження локусу контролю Дж. Роттера, методика «!Оцінка комунікативних і організаторських схильностей – КОС» (В. В. Синявського і Б. О. Федоришина), дослідження креативності (творчого потенціалу), дослідження емпатійних здібностей.

Проектувальний етап має мету спрогнозувати культурологічну підготовку курсанта та передбачає здійснення акмеологічного проектування індивідуальної траєкторії культурологічного розвитку курсанта під наглядом викладача на базі діагностичних даних (результатів анкет, бесід та опитувальників, що були проведені на початку формувального експерименту та методів опису автобіографії та SWOT). Як

зазначає Н. Мараховська [6, с. 127–129], автобіографія допомагає виявити джерела саморозвитку особистості, встановити, як особистість «створює сама себе», визначити суттєві повороти її життєвого шляху. Форма написання біографії має вигляд наративу (опису себе й власного життєвого досвіду у вигляді зв'язного повідомлення, побудованого за законами організації художнього тексту), а конкретні питання-орієнтири допомагають виявити динаміку розвитку особистості. У роботі з курсантами ми акцентуємо увагу на їхні очікування та результати освітньої проектної діяльності. У такому випадку ставили запитання, як: «Чи маєте Ви досвід освітньої проектної діяльності, чим можете поділитися з іншими курсантами?», «Чи задоволені Ви результатами підготовки до проектної діяльності?», «Що необхідно змінити в організації педагогічного процесу у вищому військовому навчальному закладі?», «З якими труднощами Ви зустрілися під час освітньої проектної діяльності?» [6, с. 127–129].

Потім курсанти складають акмеологічне досє, основою якого є метод SWOT, який використовується з метою самоаналізу, самооцінки власної навчально-виховної діяльності.

Згідно з нашим задумом, визначення траєкторії особистісно-професійного розвитку відбувається в процесі бесіди з викладачем. Мета цієї бесіди полягає у сприянні усвідомленню курсантом труднощів свого особистісно-професійного розвитку. Вважаємо, що це усвідомлення у поєднанні з результатами діагностичних методик та SWOT-аналізу за певних умов стає основою для самопроекткування курсантом власної активності в культурологічній діяльності.

Мета бесіди – зробити так, щоб курсант усвідомлював, аналізував свої труднощі і на основі цього усвідомлення здійснював самопроекткування своєї активності в культурологічному розвитку.

Після аналізу SWOT майбутні офіцери складають програму саморозвитку у вигляді портфоліо. Вони визначають мету саморозвитку (як образ самого себе в майбутньому); розробляють програму саморозвитку, працюють за нею та в кінці знову проводять аналіз SWOT.

Організаційно-навчальний етап має мету забезпечити організаційно-педагогічні умови культурологічної підготовки, залучити курсантів до культурологічної практичної діяльності за допомогою доцільного добору та поєднання традиційних та акмеологічних технологій, що стимулюють активність до усвідомлення та оволодіння структурно-

функціональними компонентами культурологічної підготовки (мотиваційно-ціннісний, когнітивно-змістовий, творчо-процесуальний, рефлексивно-оцінний), сприяють засвоєнню культурологічних знань та формуванню культурологічних умінь та навичок, розвивають особистісні якості самоорганізації та самореалізації.

У межах нашого авторського спецкурсу «Культурологічна підготовка майбутніх офіцерів радіотехнічних спеціальностей в аспекті акмеологічного підходу» було розроблено традиційні форми роботи в поєднанні з інноваційними тренінговими заняттями.

Основні форми роботи щодо культурологічної підготовки: лекції, практичні заняття, бесіди, диспути, круглі столи, тематичні вечори з питань історії України та її Збройних Сил (історія козацтва); творчі зустрічі особового складу з учасниками ООС, працівниками культури, мистецтва, творчої інтелігенції; перегляд кінофільмів, тематичні вечори на історико-патріотичну тематику; музичні концерти, відвідування музеїв, місць бойової слави, меморіалів та пам'ятників; військові ритуали; участь в історико-патріотичних заходах, які проводяться місцевими органами влади, громадськими організаціями та рухами, музеями, закладами культури; вікторини і конкурси з історії України, її збройних формувань, заходи підготовки та проведення свят, приурочених до знаменних подій в житті держави і Збройних Сил: День пам'яті та примирення; День захисника Вітчизни; День Збройних сил України; День Гідності та Свободи (21 листопада); День створення Військового інституту (університету).

Тренінгові заняття є розроблені на основі комбінації різних способів і методів навчання: практико-поведінкові тренінги (сфера поведінкових реакцій, стилів діяльності, соціальних ролей, здатності до цілепокладання, саморефлексії та самоконтролю дійсності, що виявляється у так званому локусі контролю): симуляційні ігри, соціально-рольові тренінги, тренінги безконфліктної взаємодії та культури спілкування, тренінги цілепокладання та позитивної мотивації, саморефлексії та корекції самооцінки); тренінги розвитку афективно-перцептивної сфери (сфера відчуттів та емоцій): тренінги розвитку емпатії та сенсорних здібностей, тренінги саморегуляції емоцій та вироблення завчасної стійкості; тренінги розвитку інтелектуальної сфери: тренінги розвитку творчих здібностей (використання ресурсів обох півкуль головного мозку), дискусійні тренінги

(обговорення, дебати, обговорення за принципом каруселі чи акваріуму (вільний обмін думками); практики розвитку духовно-моральної сфери (розвиток духовно-моральних якостей та критичного мислення через військові ситуативно-рольові задачі, формування системи ціннісних орієнтацій, світогляду курсантів).

Завдання і цілі наших тренінгів - допомогти курсанту виправити самооцінку, зрозуміти свої плюси і мінуси, пізнати сильні і слабкі сторони, навчитися вчитися, налаштуватися на досягнення високих результатів та спроектувати власну культурологічну діяльність.

Контрольно-рефлексивний етап має мету оцінити та відкоректувати усі структурно-функціональні компоненти культурологічної компетентності курсанта та включає самодіагностику, саморефлексію та самовдосконалення у контексті розвитку особистісних якостей, важливих для формування культурологічної компетентності курсанта-радіотехніка, спираючись на використання валідних психолого-педагогічних діагностувальних методик, які дозволяють створити «акмеологічний портрет» особистості курсанта, розробити систему корекційних заходів; вихідним етапом акмеологічного супроводу є діагностика компонентів культурологічного розвитку, визначення перспектив культурологічної підготовки, вибудовування оптимальної стратегії і освітньої траєкторії, що відповідає першому етапу культурологічного становлення - адаптації до культурологічної діяльності у закладі вищої освіти. Програма проектує і дозволяє реалізувати індивідуальну освітню траєкторію в залежності від рівня особистісно-професійного розвитку курсанта.

Розроблена технологія акмеологічного супроводу культурологічної підготовки на основі сукупності методів, форм, засобів, що входять до її змісту, забезпечує проектування і проходження індивідуальної освітньої траєкторії та допомагає створенню розвиваючого акмеологічно насиченого культуровідповідного середовища, у якому включаються всі психологічні механізми розвитку внутрішніх резервів майбутнього офіцера.

Характеристику рівня сформованості культурологічної компетентності майбутніх офіцерів здійснюється на підставі виявлених критеріїв (мотиваційний, когнітивний, інтегративно-процесуальний, корекційний) та їх показників, що передбачає при необхідності корекцію окреслених компонентів. Дана технологія доповнює

акмеологічну модель та має спрямованість на ініціацію самостійної пізнавальної активності, розвиток акмеологічної спрямованості, прийняття професійних та культурних цінностей, розкриття внутрішнього творчого потенціалу.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Визначено, що ефективність культурологічної підготовки майбутніх офіцерів-радіотехніків зростатиме в умовах акмеологічного супроводу на основі науково обгрунтованої особистісно орієнтованої технології, яка забезпечує позитивну динаміку підвищення культурологічної компетентності курсанта, набуття ним досвіду практичної діяльності з формування відповідних цінностей.

Окреслена технологія включає педагогічні умови та описує програму поетапного акмеологічного супроводу культурологічної підготовки курсантів, що складається з чотирьох етапів: діагностичного, проектувального, організаційно-навчального та контрольно-рефлексивного. Дана технологія передбачає створення акмеологічного середовища, в якому майбутній офіцер розвивається як особистість, урахуються його індивідуальні особливості, формуються духовні та моральні цінності, розвиваються творчі здібності, уміння соціалізуватись, будувати відносини в колективі та соціумі.

Проведене дослідження не претендує на остаточне розв'язання проблеми визначення та реалізації акмеологічної технології культурологічної підготовки майбутніх офіцерів. Передбачається продовження наукового пошуку удосконалення змісту, форм і методів культурологічної підготовки майбутніх офіцерів радіотехнічних спеціальностей з метою формування в них якостей конкурентоздатної особистості.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Антонова О. Є. Педагогічні технології та їх класифікація як наукова проблема. Сучасні технології в освіті. Ч. 1. Сучасні технології навчання: наук.-допом. бібліогр. покажч. Вип. 2 / НАПН України, ДНПБ України ім. В. О. Сухомлинського; [упоряд.: Філімонова Т. В., Тарнавська С. В., Орищенко І. О. та ін. ; наук. консультант Антонова О. Є.; наук. ред. Березівська Л. Д.]. Київ, 2015. – С. 8–5.

2. Архипова С. П. Становлення професіоналізму соціальних працівників з акмеологічних позицій. Акмеологія в Україні: наукове видання. 2010. № 1. – С. 50–59.

3. Богданова І. М. Модульний підхід до професійно-педагогічної підготовки вчителя.: Монографія. Одеса: Маяк, 1998. – 284 с.

4. Бондар В. І. Дидактика. Ефективні технології навчання студентів. К. : Вересень, 1996. – 129 с.

5. Деркач А., Зазыкин В. Акмеология: учеб. Пособие. СПб. : Питер, 2003. – 256 с.

REFERENCES

1. Antonova, O. Ye. (2015). *Pedahohichni tekhnolohii ta yikh klasyfikatsiia yak naukova problema*. [Pedagogical technologies and their classification as a scientific problem]. Kyiv.

2. Arkhyrova, S. P. (2010). *Stanovlennia profesionalizmu sotsialnykh pratsvnykiv z akmeolohichnykh pozysii*. [Formation of professionalism of social workers from acmeological positions]. Kyiv.

3. Bohdanova, I. M. (1998). *Modulnyi pidkhd do profesiino-pedahohichnoi pidhotovky vchytelia*. [Modular approach to teacher training]. Odesa.

4. Bondar, V. I. (1996). *Dydaktyka. Efektyvni tekhnolohii navchannia studentiv*. [Didactics. Effective student learning technologies]. Kyiv.

5. Derkach, A., Zazikyn, V. (2003). *Akmeolohiia*. [Acmeology]. Pyter.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ОСАДЧУК Наталія Петрівна – аспірант кафедри педагогіки Житомирського державного університету імені Івана Франка.

Наукові інтереси: культурологічна підготовка майбутніх офіцерів радіотехнічних спеціальностей на засадах акмеологічного підходу.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

OSADCHUK Nataliia Petrivna – Postgraduate Student of the Department of Pedagogy of Ivan Franko Zhytomyr State University.

Circle of scientific interests: cultural education and training prospective commissioned officers of radio engineering specialties on the principles of acmeological approach.

Стаття надійшла до редакції 08.10.2019 р.

УДК 37.091.3:78(075)8

DOI:10.36550/2415-7988-2019-1-185-215-220

ТВЕРДОХЛІБ Сергій Сергійович – аспірант кафедри педагогіки та менеджменту освіти Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3750-6553>
e-mail: grey.art91@gmail.com

КРИТЕРІЙ, ПОКАЗНИКИ І РІВНІ СФОРМОВАНОСТІ ІНТЕРПРЕТАЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ХОРЕОГРАФІЇ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. На сучасному етапі впровадження концепції Нової української школи та художньо-естетичного виховання молоді увага науковців і педагогів-практиків зосереджується на формуванні фахових компетентностей учителів мистецьких спеціальностей. За такого підходу проблема формування інтерпретаційної компетентності майбутніх учителів хореографії та визначення критеріїв, показників і рівнів їхньої сформованості є актуальною та своєчасною.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемі формування фахових компетентностей у науковій літературі присвячено дослідження багатьох учених, зокрема Н. Бібік, І. Зимньої, В. Краєвського, О. Локшиної, О. Овчарук, О. Пархоменко, О. Пометун, С. Ракова, О. Савченко, С. Сисоевої, Ю. Татури, І. Ткачук та ін. Водночас аналіз публікацій засвідчує, що сьогодні в мистецькій педагогіці проблема

формування інтерпретаційної компетентності майбутніх учителів хореографії й визначення критеріїв, показників та рівнів її сформованості не одержала наукового осмислення й практичної реалізації.

Мета статті полягає в обґрунтуванні критеріїв, показників і рівнів сформованості інтерпретаційної компетентності майбутніх учителів хореографії.

Виклад основного матеріалу дослідження. У словниково-довідниковій літературі термін «критерій» (від грец. kriterion – засіб судження, мірило) визначається як підстава для оцінки, визначення або класифікації чогось [5]. Натомість поняття «показник» вужче за обсягом, оскільки показник є компонентом, складником поняття «критерій». Термін «рівень» відбиває діалектичний характер процесу розвитку певної властивості, як відношення «вищих» і «нижчих» ступенів розвитку структур будь-яких об'єктів або процесів та є показником цілісності,